

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

130 085

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 81 12 16 (P. 234267)

Pierwszeństwo: 80 12 17 dla zastrz. 1—23
Republika Federalna
Niemiec
81 05 18 dla zastrz. 24—46
Patent Europejski

Zgłoszenie ogłoszono: 82 12 20

Opis patentowy opublikowano: 1986 05 05

Int. Cl.³ F16B 12/26
A47B 95/00

Twórca wynalazku _____

Uprawniony z patentu: Arturo Salice S.p.A., Novedrate (Włochy)

Okucie do rozłącznego łączenia dwóch płytowych części mebli

1

Przedmiotem wynalazku jest okucie do rozłącznego łączenia dwóch płytowych części mebli dostawianych do siebie, zwłaszcza pod kątem prostym, składające się każdorazowo z dwóch części okucia umocowanego na jednej części łączonych mebli, z których jedna z co najmniej jedną częścią w postaci czopa jest wsuwana w wyjęcie drugiej, aż do zderzaka. Części okucia i/lub części mebla jedna na drugą są łączone z nią przez dociskające urządzenie ryglujące.

Okucia do rozłącznego łączenia płytowych części mebli, na przykład spodów i ścian bocznych szaf są znane w różnych postaciach wykonania.

Znany jest rodzaj okuć z opisów RFN DE-PS 1 300 357, DE-OS 3 006 728 i DE-GMS 7 927 805 jest umocowany w jednej części mebla obudowy części okucia, w której jest umocowana obrotowo śruba łącząca, korzystnie w rozprężającym się kołku drugiej części mebla, która ma połączenie ze śrubą napędzającą poprzez przekładnię kątową, składającą się z zębatach kół stożkowych.

Znane okucie łączące z opisu RFN DE-AS 2 546 526 składa się z czopa rozprężnego prowadzonego przesuwnie wzdłuż na elemencie ustalającego w postaci garnka umieszczonego w jednej części mebla jest wprowadzany w otwór drugiej części mebla, a następnie przez to rozprężany, zaś czop rozprężany jest osadzony przesuwnie przez śrubę napędzającą względem elementu rozprężonego w postaci klina.

2

Z opisów RFN DE-OS 2 909 656, 2 908 475, 2 541 554, 2 336 678 i 2 748 272 znane są okucia łączące na wstępie podanego rodzaju, w których ustalające urządzenia ryglujące składają się z klinów obrotowych osadzonych obrotowo, które w celu połączenia części mebla mogą być przekręcane za pomocą śrubokrętu lub podobnego narzędzia.

Wiele z tych znanych okuć łączących ma skomplikowaną i kosztowną konstrukcję, wskutek czego nie mogą być wytwarzane w sposób ekonomiczny w masowej produkcji. Poza tym wszystkie znane okucia łączące mają wadę polegającą na tym, że trudno je montować oraz do swego montażu potrzebny jest w każdym przypadku śrubokręt lub inne narzędzie, aby części okucia łączyć razem i ewentualnie w stosunku do siebie umocować.

Celem wynalazku jest więc opracowanie okucia łączącego podanego na wstępie rodzaju, którego części można łączyć z sobą przy montażu części mebla w szczególnie prosty sposób i bez specjalnego narzędzia.

Rozwiązanie według wynalazku charakteryzuje się tym, że urządzenie ryglujące składa się z dźwigni ryglującej osadzonej w jednej części okucia wahlwie pod naciskiem sprężyny, która na swoim przednim końcu ma występ ryglujący w postaci haka, który po wsunięciu dźwigni ryglującej w otwór drugiej części okucia zapada swoją tylną płaszczyzną za stopień lub listwę drugiej części okucia zaopatrzonej w krawędź oporową w sposób

taki, że płaszczyzna leży pod kątem ostrym na krawędzi oporowej i jest do niej dociskana przez sprężynę. Płaszczyzna występu ryglującego leży na krawędzi oporowej pod kątem ostrym, występuje działanie klina, gdyż sprężyna usiłuje zepchnąć płaszczyznę występu ryglującego poprzez krawędź oporową. Wskutek tego działania klina jest wywierany duży nacisk na dźwignię ryglującą, który prowadzi do umocowania części okucia. Dostosowanie płaszczyzny występu ryglującego do krawędzi oporowej należy oczywiście tak dobrać, aby nie doszło do nałożenia na dźwignię ryglującą, gdyż wtedy zostałoby skasowane samonapinanie na skutek działania klina.

Dla ułatwienia wsuwania dźwigni ryglującej w otwór drugiej części okucia korzystne jest wykonanie sfazowania odpowiedniego brzegu otworu lub przedniej strony występu ryglującego. Dźwignia ryglująca będzie wtedy przez to sfazowanie dociskana w dół, odwrotnie do działania sprężyny, dopóki ona nie zapadnie się na krawędzi oporowej i przez to dostanie się do położenia zamocowania.

Aby można było znowu rozłączyć w prosty sposób samomocujące się zaryglowanie obu części okucia, obudowa części okucia zaopatrzonej w dźwignię ryglującą ma korzystnie otwór, przez który można za pomocą narzędzia, na przykład śrubokrętu, wcisnąć w dół dźwignię ryglującą dla rozłączenia zaryglowania.

Krawędź oporowa dla hakowatej części dźwigni ryglującej może stanowić również sworzeń o przekroju okrągłym. Ustawia się go korzystnie jako górną krawędź na odpowiednim stopniu obudowy. Także płaszczyzna hakowatego występu ryglującego dźwigni ryglującej winna być przy tym tak ustawiona, aby w pozycji zaryglowania części okucia opierały się na sworzniu i między sworzniem i końcem płaszczyzny pozostała jeszcze przestrzeń wolna. W ten sposób zaczepia płaszczyzna przy lekkim ustawieniu skośnym sworzeń pod mały kąt klina stąd pod działaniem sprężyny obciążającej dźwignię ryglującą części okucia będą wzajemnie umocowane. Lekkie skoszenie tylnej płaszczyzny hakowatej części dźwigni ryglującej można również osiągnąć przez odpowiednie ustawienie sworznia przegubowego dźwigni ryglującej. Należy je jednak tak dobrać, aby w odniesieniu do punktu podparcia przy sworzniu odstęp promieniowy płaszczyzny do osi wychylenia dźwigni ryglującej w kierunku nabiegania sworznia na płaszczyznę stale się nieznacznie zmniejszał. Dla podwyższenia sił tarcia między sworzniem i płaszczyzną części hakowatej dźwigni ryglującej sworzeń może być zaopatrzony w radełkowanie lub w żłobki przebiegające osiowo.

Górna ściana obudowy może w obszarze dźwigni ryglującej mieć otwór gwintowany, w który można wkręcać śrubę naciskającą dźwignię ryglującą do sprężyny. Dla zwolnienia zaryglowania i utrzymywania dźwigni ryglującej w pozycji odryglowania jest potrzebne jedynie przykręcenie śruby.

Część okucia w postaci obudowy zaopatrzona w krawędź oporową może mieć dalej na swojej stronie przeciwległej jej kołnierzowi mocującemu występ, która wchodzi w odpowiednie wyjęcie na stronie czołowej drugiej części okucia.

W górnej ścianie części okucia zaopatrzonej w dźwignię ryglującą osadzona jest wahliwie dźwignia dwuramienna, której ramię dłuższe przyłożone jest do zewnętrznej strony ściany, a ramię krótsze do dźwigni ryglującej umieszczonej w części okucia, stąd musi ona przy prawie równoległym leżącym dłuższym ramieniu przechylić się do swojej pozycji zaryglowania oraz przez ustawienie dłuższego ramienia dźwigni ustawiona poza przyporem z krawędzią oporową lub przeciwrygłem. Prostym podniesieniem dłuższego ramienia dźwigni można więc zaryglowanie znowu odblokować. Dwuramienna dźwignia jest korzystnie tak wygięta, że jest utrzymywana wychyloną dźwignię ryglującą w jej wyprostowanej pozycji. W prostym rozwiązaniu konstrukcyjnym sprężyna obciążająca dźwignię ryglującą może stanowić język wygięty z obudowy części okucia. To ukształtowanie jest wtedy szczególnie korzystne, gdy obudowa jest wykonana z tworzywa sztucznego o odpowiedniej sprężystości.

Aby móc na przykład przyłączyć do jednej ściany pośredniej dwa spody lub podobne, przewidziano dalsze ukształtowanie według wynalazku zaś w otwór przelotowy mogą być osadzone z dwóch przeciwległych stron dwie części okucia zaopatrzone w krawędzie oporowe lub przeciwrygle, których obydwie przynależne części okucia są zaopatrzone w przestawione w stosunku do siebie dźwignie ryglujące. Ponieważ dźwignie ryglujące są w stosunku do siebie przestawione, mogą się w stanie zaryglowanym nakładać bez przeszkód na siebie. Możliwe jest również osadzenie w otworze przelotowym części okucia, które ma tylko jedną krawędź oporową lub jeden sworzeń oporowy, za którymi dźwignie ryglujące blokują z przeciwległych stron.

W rozwiązaniu według wynalazku w jednej części okucia są osadzone wahliwie dwie dźwignie ryglujące dokoła prostopadłego trzpienia przegubowego. Dźwignie są uruchamiane przez sprężynę w kierunku ich pozycji naprężonej, zaś druga część okucia jest zaopatrzona z obu stron jej środkowego otworu do wsuwania w równoległe do trzpieni przegubowych krawędzie oporowe lub przeciwrygle.

Aby móc zaryglowanie znowu odblokować w prosty sposób, mogą ramiona dźwigni zaopatrzone w haki przeciwległych ramion dźwigni mieć postać wywiniętego elementu uruchamiającego, które łączy się poprzez wzdłużny łukowo otwór w górnej ścianie części okucia. Ściśnięcie razem tych elementów uruchamiających można zapewnić ramionom dźwigni zawierającym haki zbliżone do siebie podobnie do szczypiec dla odblokowania zaryglowania. Sprężynę napinającą może stanowić sprężyna spiralna z ramionami przedłużonymi w postaci litery „V”, której zwoje obejmują trzpień przegubowy a ramiona opierają się na ramionach dźwigni zaopatrzonych w elementy uruchamiające.

W rozwiązaniu według wynalazku jedna część okucia ma język z co najmniej jednym wyjęciem lub otworem, który jest wsuwany w wyjęcie tworzące prowadzenie drugiej części okucia, zaś w drugiej części okucia prawie prostopadłe do prowadzenia w otworze lub w wyjęciu zaopatrzonym w prowadzenie jest naciskany sprężyną przesuwany wzdłużnie element, który zakrzywioną lub stożkową

częścią przechodzi przez prowadzenie dla języka i opiera się w pozycji wsuniętej języka na tej części stąd na przednim brzegu jego otworu lub wyjęcia rygluje się położenie języka i nadaje naciąg. Późniejsze odblokowanie zaryglowania następuje poprzez element przesuwany zaopatrzony w odchylony kątowo element uruchamiający, który wychodzi w podłużnym otworze w części przedniej okucia.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładach wykonania na rysunku, na którym na fig. 1 uwidoczniono przekrój przez okucia łączące dwie płytowe części mebla dosunięte do siebie pod kątem, fig. 2 — widok perspektywiczny zagiętego elementu blaszanego, tworzącego krawędź oporową jednej części okucia, fig. 3 — widok okucia łączącego z fig. 1 przed zsunięciem części okucia dla ich zaryglowania, fig. 4 — widok perspektywiczny dźwigni ryglującej osadzonej w jednej części okucia, fig. 5 — widok z przodu części okucia zaopatrzonego w dźwignię ryglującą z fig. 1 i 3, fig. 6 — widok z góry na część okucia z fig. 5, fig. 7 — widok z boku innej postaci rozwiązania zaopatrzonej w dźwignię ryglującą część okucia, a częściowo uwidoczniony w przekroju, fig. 8 — widok z góry na część okucia z fig. 7, fig. 9 — widok perspektywiczny klocka gumowego obciążającego sprężyscie dźwignię ryglującą, fig. 10 — przekrój przez część okucia, którego dźwignia ryglująca znajduje się pod działaniem sprężyny płaskiej zwiniętej do postaci litery „V”, fig. 11 — okucie z fig. 10 ze zwiniętą skrętową sprężyną trzpieniową działającą na dźwignię ryglującą, fig. 12 — widok perspektywiczny sprężyny płaskiej zwiniętej do postaci litery „V” z fig. 10, fig. 13 — widok perspektywiczny zwiniętej sprężyny trzpieniowej z fig. 11, fig. 14 — widok perspektywiczny dźwigni ryglującej w wykonaniu z fig. 11 i 12, fig. 15 — widok z boku części okucia zaopatrzonej w otwory ustalające, fig. 16 — widok z góry na część okucia według fig. 15, fig. 17 — widok z boku części okucia zaopatrzonego w otwory ustalające z fig. 1 i 3, fig. 18 — widok z góry na część okucia z fig. 17, fig. 19 — widok z przodu dalszej postaci rozwiązania części okucia zaopatrzonego w otwory ustalające, fig. 20 — widok z góry na część okucia, która może być sprzężona z częścią okucia z fig. 19, zaopatrzoną w dźwignię ryglującą, fig. 21 — przekrój przez część okucia skreconą z nasuniętymi na siebie pod kątem częściami mebla według fig. 19 i 20 w stanie zaryglowanym, fig. 22 — przekrój przez dalszą postać rozwiązania okucia łączącego dwie części płytowe mebla dosunięte pod kątem, fig. 23 — widok perspektywiczny dźwigni ryglującej jednej części okucia i trzpienia stanowiącego przeciwrygiel drugiej części okucia, fig. 24 — okucie łączące z fig. 22 w stanie złożonym razem, fig. 25 — widok z boku połowy obudowy części okucia zaopatrzonej w dźwignię ryglującą z dźwignią do otwierania, fig. 26 — widok perspektywiczny dźwigni do otwierania z fig. 25, fig. 27 — widok z góry na podzieloną obudowę części okucia z dźwignią ryglującą z fig. 22, fig. 28 — widok z góry na obudowę w stanie zamkniętym z fig. 25, fig. 29 — przekrój przez okucie łączące dwie stępione dosuwane do siebie części płytowe mebla, fig. 30 — widok z przodu części

okucia zaopatrzonej w przeciwrygiel, fig. 31 — przekrój przez dalszą postać rozwiązania okucia łączącego do połączenia dwóch płytowych części mebla dosuwanych do siebie pod kątem, fig. 32 — widok z przodu części okucia z fig. 31 zaopatrzonej w dźwignię ryglującą, fig. 32A — widok z boku części okucia zaopatrzonej w przeciwrygiel z fig. 31, fig. 33 — przekrój przez dwa okucia łączące dwie płytowe części mebla w tej samej płaszczyźnie obustronnie stykające się ze ścianą pośrednią, fig. 34 — przekrój przez okucia łączące z fig. 33 wzdłuż linii 34—34, fig. 35 — przekrój poziomy przez dalszą postać rozwiązania okucia łączącego do połączenia razem dwóch nasuwanych pod kątem płytowych części mebla, fig. 36 — widok z przodu części okucia z fig. 35 zaopatrzonego w przeciwrygiel, fig. 37 — widok z góry części okucia z fig. 35 zaopatrzonej w dźwignię odryglowującą podobną do szczypiec, fig. 38 — przekrój przez rozwiązanie okucia łączącego do połączenia dwóch płytowych części mebla przesuniętych pod kątem, fig. 39 — widok perspektywiczny elementu ryglującego w postaci suwaka, fig. 40 — okucie łączące z fig. 38 w stanie zaryglowanym, fig. 41 — widok perspektywiczny języka ryglującego, fig. 42 — widok z góry na część okucia zaopatrzonego w język ryglujący, fig. 43 — widok z przodu części okucia z fig. 42, fig. 44 — widok z przodu części okucia zaopatrzonego w suwak ryglujący, fig. 45 — widok z dołu części okucia z fig. 44.

Okucie łączące przedstawione na fig. 1 do 6, jak i 17 i 18 składa się z części 1 okucia, zaopatrzonej w dźwignię ryglującą 3 oraz części 2 okucia, zaopatrzonej w otwory 4, 5, 6 do wsuwania. Część 1 okucia jest wpuszczona w wybranie szafy w części 7 o przekroju kołowym i w niej umocowana. Wybranie jest tak wycięte przez płaszczyznę utworzoną przez krawędź czołową 8 części 7 spodu, że jest ono otwarte w kierunku krawędzi czołowej 8. Obudowa 9 części 1 okucia jest zbudowana, aż do strony przedniej w postaci cylindrycznej. Część przednia obudowy 9 jest płaska i w pozycji obudowy umocowanej w wybraniu ze stroną czołową 8 płyty 7 spodu jest ważna. Cylindryczna powierzchnia obudowa obudowy 9 jest zaopatrzona w oprofilowanie w postaci zębów.

Część 1 okucia ma wybranie 10 o przekroju prostokątnym, w której dźwignia ryglująca 11, jest osadzona wahlwie na sworzniu łożyskowym 12 umocowanym w bocznych ścianach części 1 okucia. Dźwignia ryglująca 11 jest wykonana z prasowanej części blaszanej, której tylne zakończenie jest zawinięte na ucho łożyskowe 13. Z części 14 żebra dźwigni ryglującej 11 na jego przednim końcu wypusty ryglujące 15, 16 tworzą w postaci zębów półki. Ze środkowego obszaru części 14 żebra jest odgięta płetwa 17, z fig. 1 i 3 do ustalania sprężyny naciskowej 18. Oparta swoim górnym końcem sprężyna naciskowa 18 na części 14 żebra opiera się swoim drugim końcem na żebrze 19 przechodzącym nad wnęką 40. Sprężyna naciskowa 18 jest między żebrzem 19 i dźwignią ryglującą 11 w widocznym na fig. 3 stanie niezaryglowanym części okucia w ten sposób napięta, że utrzymuje dźwignię ryglującą 11 w styku z górną ścianą 20 obudowy.

Wypusty ryglujące 15, 16 są wykonane w postaci zębów i mają tylną płaszczyznę 21 stojącą prostopadle na części 14 żebra i skoszoną płaszczyznę przednią 22.

Część 2 okucia z otworami 4, 5, 6 do wsuwania jest wpuszczona do cylindrycznego wybrania 23 w ścianie bocznej szafy i w nim umocowana. Część 2 okucia ma w zasadzie obudowę cylindryczną, której płaszcz ma profil w postaci zębaki. Prostokątny w przekroju otwór 4 do wsuwania dla dźwigni ryglującej 11 ma stopień utworzony przez pasek blaszany 25 o przekroju w postaci litery „L”. Pasek blaszany 25 jest w ten sposób wpuszczony w obudowę części 2 okucia, zaś jego dłuższa półka 25' jest skierowana pod ostrym kątem do strony górnej części 2 obudowy okucia. Przez to ustawienie pod kątem ostrym wewnętrzna krawędź paska blaszanego 25 tworzy krawędź oporową 26, na której opierają się widoczne na fig. 1 tylne płaszczyzny 21 wypustów ryglujących 15, 16 w stanie zaryglowanym części okucia. Ponieważ półka 25' paska blaszanego 25 jest ustawiona pod kątem ostrym w części 2 okucia, krawędź oporowa 26 leży na tylnej płaszczyźnie 21 wypustów ryglujących 15, 16 w stanie zaryglowanym części okucia. Ponieważ półka 25' jest ustawiona pod kątem ostrym w części 2 okucia, krawędź oporowa 26 leży na tylnej płaszczyźnie 21 wypustów ryglujących 15, 16 z ostrym kątem klina, zaś na skutek siły sprężyny naciskowej 18 powstaje działanie klina, które wywołuje naciąg na dźwignię ryglującą 3. Części 1, 2 okucia są w ten sposób połączone przez dźwignię ryglującą 11 mocując się wzajemnie.

Półka 25' może być również ustawiona równolegle do powierzchni górnej 26 obudowy części 2 okucia. W tym przypadku muszą oczywiście tylne powierzchnie 21 wypustów ryglujących 11 tworząc kąt rozwarty, aby wytworzyć konieczne działanie klina. Druga, krótsza półka 25" paska blaszanego 25 służy dla lepszego zakotwienia części 2 okucia w obudowie.

Otwór 4 wsuwania części 2 okucia ma na swojej górnej krawędzi skośną płaszczyznę wejściową 27 w postaci pochylni, dochodzącą do paska blaszanego 25. Obudowa części 1 okucia ma z obu stron dźwigni ryglującej 11 czopy poprzeczne 28, 29, które są wsuwane w uzupełniające otwory 5, 6 do wsuwania części 2 okucia.

Górna ściana 20 obudowy części 1 okucia ma przejście na wylot 30, przez które można dotknąć na przykład śrubokrętem 31 i wcisnąć w dół dźwignię ryglującą 11 w celu rozłączenia zaryglowania. Części 1, 2 okucia są zaopatrzone w częściowo obwodowe obrzeża 32, 33 w postaci kołnierza. Obrzeża 32, 33 w postaci kołnierzy tworzą każdorazowo z górnymi stronami części okucia stopnie 34, 35, które w stanie zaryglowanym części okucia szepiają się razem (fig. 1)

W rozwiązaniach uwidoczniionych na fig. 7 i 8 i 15 i 16 obrzeża części 1 i 2 okucia w postaci kołnierzy są przedłużone do tyłu w postaci języka i mają na swoim obszarze końcowym przedłużenia 36, 37 w postaci kołków. W rozwiązaniu uwidocznionym na fig. 7 na dźwignię ryglującą 11 działa

sprężynujący klocek 38 z gumy lub innego elastomeru.

Na dźwignię ryglującą 11 może oddziaływać w sposób przedstawiony na fig. 10 do 14 sprężyna płytkowa 39 w kształcie litery „V” lub spiralna sprężyna skrętowa 40. Aby te sprężyny móc umocować na trzpieniach łożyskowych 12 dla dźwigni ryglującej 11 odwinęto z dźwigni ryglującej 11 (fig. 14). pletwy 41, 42 w postaci litery „U”, zaopatrzone w otwory łożyskowe.

Obudowy części 1 i 2 okucia są wykonane z części z wtryskowego tworzywa sztucznego. Z tego względu (fig. 15 i 17) przygotowano wycięcia 43 o przekroju w kształcie litery „L”, w które są wsunięte zagięte pod kątem paski blaszane 25 tworzące krawędzie oporowe. W rozwiązaniu przedstawionym na fig. 19 do 21 części 1, 2 okucia są zaopatrzone w otwory 44 na śruby mocujące. Można nimi mocować (fig. 21) części okucia obudowy do części mebla bez konieczności wykonywania w nich wybrań.

W rozwiązaniu przedstawionym na fig. 22 część 46 okucia osadzona jest w wyfrezowany otwór nieprzelotowy pionowej ścianki meblowej posiadającej otwór 47 do wsuwania w postaci szpary dla dźwigni ryglującej 49 posiadającej hak 48. Dolną stronę otworu 47 do wsuwania podnosi się klinowo, aż do trzpienia 45 tworzącego krawędź ryglującą, zaś umocowanego w ścianach bocznych części 46 obudowy w postaci garnka. Za trzpieniem 45 opada dolna część otworu 47 do wsuwania, przy utworzeniu stopnia, stromo w dół. Trzpień 45 jest ustawiony w tylnej krawędzi stopnia i tworzy przez to krawędź ryglowania. Dolna strona otworu 47 do wsuwania styka się prawie stycznie z płaszczem trzpienia 45, gdy on przeskakuje opadającą stronę stopnia.

Dźwignia ryglująca 49 jest osadzona w garnkowej części 50 obudowy na trzpieniu przegubowym 51 wahlwie i jest dociskana przez spiralną sprężynę naciskową 52 w kierunku jej zaryglowania. W górnej ścianie części 50 obudowy w otwór gwintowany 53 jest wkręcona śruba sztyftowa 54, która przez głębsze wykręcenie wyciska dźwignię ryglującą 49 z jej pozycji zaryglowania i w niej ustala. To położenie dźwigni ryglującej 49 jest przedstawione na fig. 24 silnie wyciągniętymi liniami. W pozycji zaryglowanej tylna płaszczyzna 35 haka 48 dźwigni ryglującej 49 opiera się w sposób pokazany słabo wyciągniętymi liniami na trzpieniu 45. Płaszczyzna 55 naciska pod płaskim kątem trzpień 45 zaś (fig. 24) w położeniu zaryglowanym części okucia są ze sobą nawzajem połączone. Trzpień 45 ma wykonane (fig. 23) bruzdy przebiegające w kierunku osiowym.

Część 50 obudowy ma z obu stron dźwigni ryglującej 49 stożkowe czopy 56, 57, które wchodzą w odpowiednie wyjęcia w części 46 obudowy.

Kołnierz 58 części 46 obudowy tworzy w swoim środkowym obszarze poziomy stopień 59, na którym opiera się część 50 obudowy zaopatrzona w dźwignię ryglującą 49 swoją przednią krawędzią w stanie zaryglowanym.

Część 46 obudowy ma na stronie przeciwległej do kołnierza wyrostki 69, które opierają się na kra-

wędzi otworu ślepego. Dla wypuszczenia tych wyrostków 60 część 50 obudowy ma odpowiednie wyjęcie 61 w postaci stopnia.

Również część 50 obudowy ma na swej przedniej stronie boczne, haczykowate występy 62, 63, które służą dla lepszego zaryglowania z częścią mebla. Część 46 obudowy ma dla przyjęcia występow 62, 63 odpowiednie wyjęcia.

Dla rozłączenia zaryglowania części okucia część okucia mająca dźwignię ryglującą posiada według rozwiązania z fig. 25 dwuramienną dźwignię 64. Dla osadzenia dźwigni 64 posiada ona czopy końcowe 65 umieszczone według sposobu pokazanego na fig. 26. Dźwignia 64 ma wygięcie 66 zaś w pokazanej na fig. 25 oznaczonej kreskami przerywanymi pozycji wyłączającej zaryglowanie, jest ustalona. Dłuższe ramię 67 dźwigni 65 w pozycji zaryglowanej znajduje się w zagłębieniu w postaci rowka na górnej powierzchni części 50 obudowy. Dla ułatwienia montażu część okucia, posiadająca dźwignię ryglującą 49, składa się z dwóch części 50, 50' (fig. 27 i 28).

Przedstawiona na fig. 29 część okucia odpowiada w swojej podstawowej konstrukcji i rozwiązaniu uwidocznionym na fig. 22. Różni się od niej głównie tylko tym, że ryglujące się razem części okucia umocowane są na wąskich częściach czołowych desek mebli i służą do połączenia tych desek nachodzących na siebie desek. Ustawione z boku dźwigni ryglującej 49 czopy 68 są dłuższe i mają, jak to wynika z fig. 30, wnęki 69 części obudowy 70 postać ostrosłupa ściętego.

Również uwidoczniiona na fig. 31 część okucia odpowiada w swojej konstrukcji rozwiązaniu przedstawionym na fig. 22. Zamiast specjalnej sprężyny naciskającej na dźwignię ryglującą 71 został odgięty z dna garnkowej obudowy 72 język skierowany skośnie do dźwigni ryglującej 71. Język 73 ze względu na tworzywo sztuczne, z którego otrzymuje się wtryskowo obudowę i jego nachylenie ma wystarczające własności sprężyste. Służące do ryglowania dźwigni ryglującej 71 hakowate zęby 74 są (fig. 32) odgięte w postaci litery „U” z części zebra dźwigni ryglującej 71. Tworzący współpracujący element ryglowania trzpień 75 jest wsunięty (fig. 33) w otwór przechodzący przez obudowę 76 z wystarczającym pasowaniem wtłaczanym.

Przedstawione na fig. 33 i 34 części okucia odpowiadają postaciom wykonania według fig. 22 i 25 i są w ten sposób zmodyfikowane, że pozwalają na obustronne połączenie spodów pośrednich lub podobnych ze ścianą pionową mebla. Wstawione w otwór przelotowy pionowy ściany mebla obudowy 78, 78' części okucia posiadające trzpień ryglujący 79, 79' są otwarte od strony spodu, aby umożliwić wolne od przeszkód przejście części hakowatych dźwigni ryglującej. Obudowy 78, 78' są wykonane jako identyczne i mają przedstawione na boki części tworzące stopnie i występy, które przy widocznym z fig. 34 montażu lustrzanym wchodzi jeden w drugi. Dźwignie ryglujące części 80, 80' okucia są ustawione poza środkiem w pozycji zaryglowanej (fig. 34) leżą obok siebie nakładając się na siebie nawzajem.

W rozwiązaniu uwidocznionym na fig. 35 do 37 obudowa 81 części okucia mająca dźwignie ryglujące 82, 83 ma pionowy trzpień przegubowy 84, na którym są osadzone wachliwie dwuramienne dźwignie ryglujące 82, 83. Dźwignie ryglujące 82, 83 mają na swoich przednich końcach haki 85, 86, które mają w kierunku wsuwania przednich części skoszone klinowo płaszczyzny nabiegania 87, 88. Obudowa 89 części współpracującej z częścią okucia ma otwór 90 do wsuwania, którego ściany boczne 91, 92 mają skosy o niewielkiej wysokości zaś płaszczyzny nabiegania części w kształcie haków dźwigni ryglującej mogą się ślizgać. Ściany boczne 91, 92 stykają się prawie stycznie z obu trzpieniami ryglującymi 93, 94, stojącymi prostopadle do kierunku wsuwania dźwigni ryglujących 82, 83, które ograniczają najmniejszą szerokość otworu do wsuwania. Ściany 91, 92 ograniczające z boku otwór do wsuwania spadają stromo za trzpieniami 93, 94 w dół i wytwarzają stopień, przy czym pozostałe krawędzie stopnia są utworzone przez trzpień ryglujący 93, 94.

Trzpień przegubowy 84 dla dźwigni ryglującej obejmuje kilka zwojów spiralnych sprężyny 95, której ramiona 96, 97 w kształcie litery „V” są oparte o ramiona 98, 99 dźwigni ryglującej przedłużone daleko poza trzpień przegubowy 84. Ramiona 98, 99 mają (fig. 37) odgięte pod kątem prostym elementy uruchamiające 100, 101, które górną ścianę części 81 obudowy przechodzą w podłużnym otworze 102 zagiętym w postaci łuku tak, że można dotrzeć z zewnątrz do ich uruchomienia.

Dla ułatwienia montażu obudowa 81 dla dźwigni ryglujących 82, 83 jest wykonana jako dzielona.

Obudowa 81 ma dodatkowo zwięzający się czop 103, który w stanie zablokowanym wchodzi do wyjęcia 104 obudowy 96.

Okucia uwidocznione na fig. 38 do 45 posiadają część 105 obudowy z językiem ryglującym 106, który jest wsuwany w szczelinę części 105 okucia i zabezpieczony w niej trzpieniem 107, wciśniętym z wciśnięciem w zbiegające się otwory części okucia i języka ryglującego 106. Język ryglujący 106 przechodzi przez część 105 okucia jest wsunięty wystarczająco daleko w wyjęcie 108 tworzące prowadzenie drugiej części 109 okucia. W części 109 okucia jest prowadzony przesuwnie wzdłuż w dalszym prowadzeniu prostopadłym do prowadzenia 110 dociskany sprężyną element przesuwny 110. Ten element przesuwny składa się z części zagiętej w kształt podwójnego „U”, którego każdorazowo przedstawione o 90° do siebie półki 111, 112 i 113, 114 są odgięte w sensie przeciwnym od wspólnego zebra 115. Półki 113, 114 służą do utrzymywania śrubowej sprężyny naciskowej 116, która się opiera z jednej strony na części 115 zebra i z drugiej strony na sworzniu 117 umocowanym w części 109 okucia. Półki 111, 112 wchodzi (fig. 38 i 40) w prowadzenie 108. Mają one na swoim górnym końcu w kierunku wsuwania przedniej strony bardziej strome płaszczyzny 118, a na tylnej stronie mniej stromo spadające płaszczyzny skośne 119.

Język ryglujący 106 ma w obszarze swego przedniego końca boczne prostokątne wyjęcie 120. W stanie zaryglowanym opierają się przednie płasz-

czynny 118 pólek 111, 112 na przednich płaszczyznach czołowych wyjęć 120. Ustawienie takie jest widoczne na fig. 40 zaś części okucia nachodzą na siebie swoimi płaszczyznami pasowania 121, 122, gdy płaszczyzny 118 żeber 111, 112 opierają się swoim środkowym obszarem na płaszczyznach czołowych wyjęć 120. Możliwe jest to, gdy części okucia utrzymują się w połączeniu razem.

Półka 113 elementu przesuwne 110 ma jedną część 123 odgiętą na zewnątrz, która przechodzi w części 109 okucia w wyjęciu 124 w kształcie podłużnego otworu. Widoczne na fig. 40 zaryglowanie można odblokować przez nacisk na część 123 w kierunku strzałki „A”.

Należy jeszcze wspomnieć o tym, że strona przednia języka ryglującego 106 ma skośną powierzchnię 125 nabiegania, która ułatwia dociskanie w dół elementu przesuwne 110 przy wsuwaniu. Część 105 okucia ma z obu stron języka ryglującego 106 czopy 107 o kształcie stożka, które w stanie zaryglowanym leżą w odpowiednich wyjęciach 108 części 109 okucia.

Zastrzeżenie patentowe

1. Okucie do rozłącznego łączenia dwóch płytowych części mebli dostawianych do siebie, zwłaszcza pod kątem prostym, składające się każdorazowo z dwóch części okucia mocowanego na jednej części łączonych mebli, z których jedna z co najmniej jedną częścią w postaci czopa jest wsuwana w wyjęcie drugiej, aż do zderzaka, zaś części okucia i/lub części mebla łączona jest z nią jedna na drugą przez dociskające urządzenie ryglujące, **znamienne tym**, że urządzenie ryglujące stanowi dźwignia ryglująca (11) osadzona wahliwie w jednej części (1) okucia pod działaniem sprężyny (18, 38, 39, 40), która na swoim przednim końcu ma przynajmniej jeden hakowaty występ ryglujący (15, 16), który po wsumięciu dźwigni ryglującej (11) w otwór (4) drugiej części (2) okucia zapada się swoją płaszczyzną tylną (21) za stopień lub listwę (25) mające krawędź oporową (26) drugiej części (2) okucia, zaś płaszczyzna (21) leży pod kątem ostrym na krawędzi oporowej (26) i jest dociskana przez sprężynę do niej.

2. Okucie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że brzeg otworu (4) i/lub przednia strona występu ryglującego (15, 16) są sfazowane (22, 27).

3. Okucie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że części (1, 2) okucia mają obudowy w postaci garnka, które mocuje się po wypuszczeniu w odpowiednie wyjęcia części (7, 24) mebla.

4. Okucie według zastrz. 3, **znamienne tym**, że część (1) okucia z dźwignią ryglującą (11) ma stronę z krawędzią czołową (8) zawierającą łączoną część (7) mebla, która jest zaopatrzona w otwór wyjściowy dla dźwigni ryglującej (11).

5. Okucie według zastrz. 4, **znamienne tym**, że część (1) okucia ma z obu stron dźwigni ryglującej (11) uzupełniające otwory (5, 6) dla wsuwalnych czopów (28, 29) drugiej części (2) okucia.

6. Okucie według zastrz. 5, **znamienne tym**, że czopy (28, 29) zwężają się stożkowo.

7. Okucie według zastrz. 5, **znamienne tym**, że dźwignia ryglująca (11) jest osadzona wahliwie na

trzępieniu łożyskowym (12) umocowanym w tylnym obszarze obudowy.

8. Okucie według zastrz. 7, **znamienne tym**, że dźwignia ryglująca (11) jest utrzymywana przez sprężynę naciskową (18) lub klocek (38) z elastomeru, które są oparte na dnie obudowy lub mostku (19) na poziomie przekraczającym dolną otwartą stronę obudowy, w styku z górnym brzegiem otworu wylotowego i/lub z górną ścianą wewnętrzną obudowy.

9. Okucie według zastrz. 8, **znamienne tym**, że dźwignia ryglująca (11) jest dociskana przez sprężynę (39, 40) wykonaną w postaci litery „V”, która jest umocowana na swoim trzępieniu łożyskowym (12).

10. Okucie według zastrz. 9, **znamienne tym**, że górna ściana (20) obudowy ma otwór (30) w obszarze dźwigni ryglującej (11).

11. Okucie według zastrz. 5, **znamienne tym**, że górne obudowy części (1, 2) okucia mają wystające brzegi (32, 33) w postaci kołnierzy.

12. Okucie według zastrz. 11, **znamienne tym**, że brzegi (32, 33) w postaci kołnierza są przedłużone i stanowią język posiadający części (36, 37) oporowe w postaci kołków.

13. Okucie według zastrz. 10, **znamienne tym**, że dźwignia ryglująca (11) jest wygięta z wycinka blachy, a występy ryglujące stanowią półki (15, 16) wygięte z części środkowej (14) w postaci żeber.

14. Okucie według zastrz. 13, **znamienne tym**, że wyrostki ryglujące (15, 16, są utworzone z trójkątnych zębów.

15. Okucie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że obudowy (1, 2) są wykonane z tworzywa sztucznego.

16. Okucie według zastrz. 11, **znamienne tym**, że część (2) okucia z otworami do wsuwania (4, 5, 6) ma krawędź oporową (26) utworzoną przez osadzoną w niej część blaszaną (25).

17. Okucie według zastrz. 16, **znamienne tym**, że część blaszana (25) ustawiona jest w nachyleniu do krawędzi oporowej (26).

18. Okucie według zastrz. 17, **znamienne tym**, że część blaszana (25) ma odchyloną pod kątem półkę (25”).

19. Okucie według zastrz. 18, **znamienne tym**, że obudowa (2) ma z boku otwór (43) przynajmniej częściowo przechodzący przez nią, którego przekrój odpowiada profilowi części blaszanej (25).

20. Okucie według zastrz. 11, **znamienne tym**, że otwór (4) do wsuwania dźwigni ryglującej (11) jest sfazowany na stronie części blaszanej (25) w kierunku utworzonej przez nią krawędzi oporowej (26).

21. Okucie według zastrz. 20, **znamienne tym**, że część okucia zaopatrzona w otwory do wsuwania (4, 5, 6) przeznaczona jest do mocowania w otworze (23) na stronie płaskiej części (24) mebla i ma osadzenie (35) utworzone przez ścianę czołową brzegów w postaci kołnierza i sięgające poprzez górną stronę obudowy, które wchodzi na odpowiednio ukształtowane odsadzenia (34) drugiej części (1) okucia.

22. Okucie według zastrz. 20, **znamienne tym**, że części okucia (1, 2) mają na stronach płaskich części mebla przykręcalne obudowy.

23. Okucie według zastrz. 22, **znamiennie tym**, że obydwie obudowy leżą płasko jedną stroną płaską na płaskiej stronie części (7) mebla.

24. Okucie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że krawędź oporową stanowi okrągły w przekroju trzpień (45, 93, 94).

25. Okucie według zastrz. 24, **znamiennie tym**, że promieniowy odstęp płaszczyzny tylnej (55) części w postaci haka dźwigni ryglującej (49) do jego osi wahania w kierunku na podstawę płaszczyzny (55) stale zmniejsza się, zaś płaszczyzna (55) w stanie zaryglowanym leży w jego środkowym obszarze na krawędzi oporowej lub trzpieniu (45).

26. Okucie według zastrz. 25, **znamiennie tym**, że trzpień (45, 93, 94) ma radełkowanie lub przebiegające osiowo wrzudy.

27. Okucie według zastrz. 26, **znamiennie tym**, że górna ściana obudowy w obszarze dźwigni ryglującej (49) ma otwór gwintowany (53), w który wkręca się śrubę sztyftową (54) dla przeciwdziałania naciskowi sprężyny (52) naciskającej w dół dźwignię ryglującą (49).

28. Okucie według zastrz. 27, **znamiennie tym**, że część okucia w postaci obudowy zaopatrzona w krawędź oporową posiada na swojej stronie przeciwległej jej kołnierzowi (58) występ (60) w postaci kołnierza, który wchodzi w odpowiednie wyjęcie (61) na stronie czołowej drugiej części okucia i zapobiega zbyt głębokiemu wciskaniu części okucia w otwór wzmacniający.

29. Okucie według zastrz. 28, **znamiennie tym**, że w górnej ścianie części okucia zaopatrzonego w dźwignię ryglującą osadzona jest wahliwie dwuramienna dźwignia (64), której ramię dłuższe (67) usytuowane jest na stronie zewnętrznej ściany, a ramię krótsze usytuowane jest na dźwigni ryglującej (49) osadzonej w części okucia, zaś przy leżącym prawie równolegle ramieniu dłuższym (67) odchylenia do jej położenia ryglującego jest doprowadzana przez ustawienie ramienia dłuższego (67) poza styk z krawędzią oporową lub z trzpieniem (45).

30. Okucie według zastrz. 29, **znamiennie tym**, że dźwignia dwuramienna (64) jest wygięta oraz utrzymywana przez wychyloną dźwignię ryglującą (49) w pozycji wyprostowanej.

31. Okucie według zastrz. 20 albo 30, **znamiennie tym**, że ściana części okucia ma wybranie, w którym ramię dłuższe (67) w pozycji zaryglowania leży na górnej płaszczyźnie związanej ze ścianą.

32. Okucie według zastrz. 30, **znamiennie tym**, że obudowa zaopatrzona w dźwignię ryglującą (49) jest zestawiona z dwóch połówek (50, 50').

33. Okucie według zastrz. 32, **znamiennie tym**, że sprężynę naciskającą na dźwignię ryglującą (71) stanowi język (73) wygięty z obudowy części okucia.

34. Okucie według zastrz. 33, **znamiennie tym**, że w otworze przelotowym osadzone ma dwie części (78, 78') okucia zaopatrzone w krawędzie oporowe (79, 79') lub podtrzymki nakładane z przeciwległych ścian, których obydwie części (80, 80') okucia mają przesunięte do siebie dźwignie ryglujące.

35. Okucie według zastrz. 34, **znamiennie tym**, że części (78, 78') wstawiane są w jeden otwór przelotowy przy czym części (78, 78') są identyczne

i przy ich lustrzanym zestawieniu mają łączące się wzajemnie odsadzenia lub występy.

36. Okucie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że w jednej części (81) okucia są osadzone wahliwie na prostopadłym do nich trzpieniu przegubowym (84) dwie dźwignie ryglujące (82, 83), na które działa jedna sprężyna (95) w kierunku na ich rozprężoną pozycję, a druga część (89) okucia ma z obu stron jej otworu środkowego do wsuwania (90) dwie krawędzie oporcwe (93, 94) równoległe do trzpienia przegubowego (84) lub podtrzymki.

37. Okucie według zastrz. 36, **znamiennie tym**, że ramiona (98, 99) dźwigni przeciwległe do ramion dźwigni posiadających haki (85, 86) mają odwinęte kątowno elementy uruchamiające (100, 101), które łączą się przez wzdłużny otwór (102) w postaci łuku górnej ściany części (89) okucia.

38. Okucie według zastrz. 36 albo 37, **znamiennie tym**, że sprężynę rozprężną stanowi sprężyna spiralna (95) z ramionami przedłużonymi (97, 98) w postaci litery „V”, której zwoje otaczają trzpień przegubowy (81), zaś ramiona (97, 98) opierają się na ramionach (98, 99) zaopatrzonych w elementy uruchamiające (101, 100).

39. Okucie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że dźwignia ryglująca (11) ma występ ryglujący (15, 16) i jest osadzona przegubowo oraz naciskana przez sprężynę (18, 38, 39, 40) zaś w pozycji połączenia części (1, 2) okucia krawędź oporowa (26) opiera się powyżej punktu podstawy występu ryglującego (15, 16) na jej tylnej płaszczyźnie (21) przy działaniu klina.

40. Okucie do rozłącznego łączenia dwóch płytowych części mebli dostawianych do siebie, zwłaszcza pod kątem prostym, składające się każdorazowo z dwóch części okucia umocowanych na jednej części łączonych mebli, z których jedna z co najmniej jedną częścią w postaci czopa jest wsuwana w wyjęcie w drugiej aż do zderzaka, zaś części okucia i/lub części mebla są łączone z nią jedna na drugą przez dociskające urządzenie ryglujące, **znamiennie tym**, że część (105) okucia ma język (106) zaopatrzony w jedno wyjęcie (120) lub jeden otwór, który jest wsuwany w wyjęcie (108) tworzące prowadzenie drugiej części okucia, zaś w drugiej części (109) okucia prowadzony jest wzdłużnie naciskany sprężyną element przesuwny (110) prawie pod kątem prostym do prowadzenia (108) w otworze lub wyjęciu zaopatrzonym w prowadzenie, który swoją częścią (118) krzywoliniową lub liniową przechodzi w prowadzenie (108) dla języka (106) i opiera się w stanie wsuniętym języka (106) tą częścią (118) na przednim brzegu swego otworu lub wybrania (120), natomiast rygluje język (106) i naciaga.

41. Okucie według zastrz. 40, **znamiennie tym**, że element przesuwny (110) ma kątowno odchyłony element uruchamiający (123), który wystaje z otworu podłużnego (124) strony przedniej części (109) okucia.

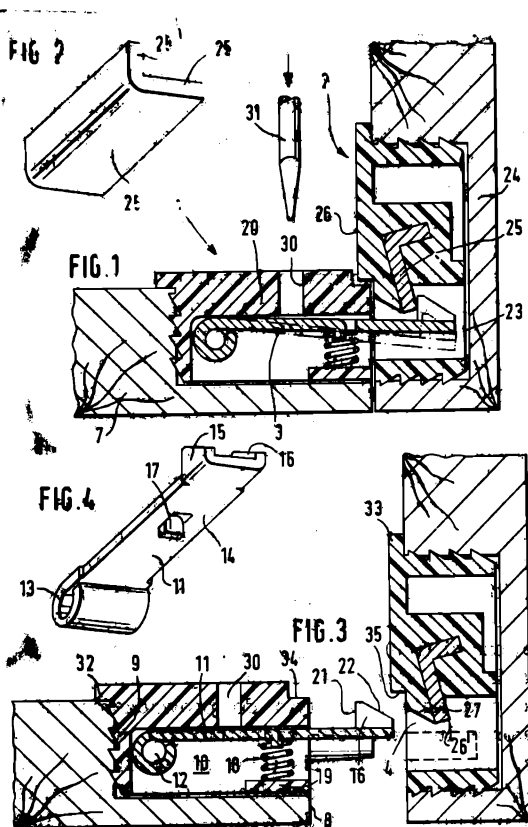
42. Okucie według zastrz. 40, **znamiennie tym**, że język (106) ma na swoim przednim końcu sfazowania (125).

43. Okucie według zastrz. 41, **znamiennie tym**, że element przesuwny (110) stanowi element o kształ-

cie podwójnej litery „U”, którego każdorazowo przestawione o 90° półki są odgięte, w kierunku przeciwnym od wspólnej części (115) żebrowej, zaś dolne półki (113, 114) stanowią podtrzymywanie sprężyny (116) opartej swoim dolnym końcem na trzpieniu (117), natomiast od jednej z dolnych półek (113) odgięty jest element uruchamiający (123).

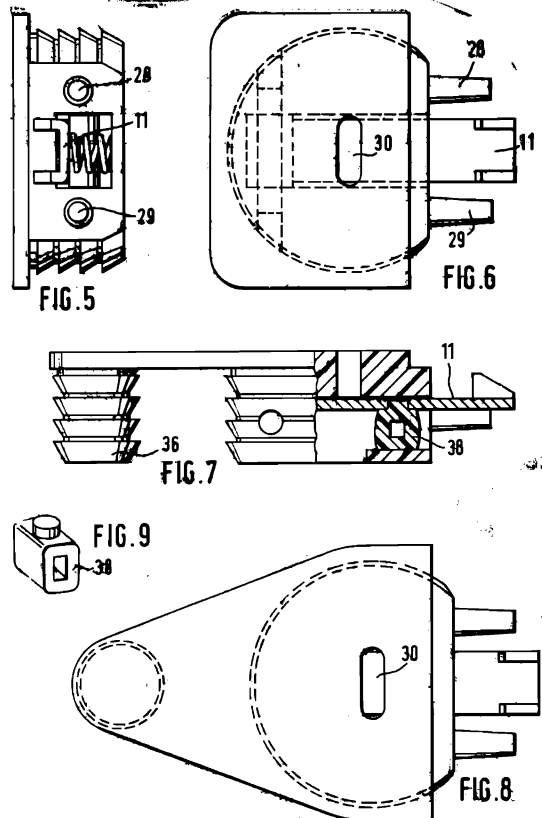
44. Okucie według zastrz. 43, znamienne tym, że górny koniec elementu przesuwanego (110) ma na swojej stronie tylnej klinowe sfazowanie (119).

45. Okucie według zastrz. 40, znamienne tym, że części okucia (105, 109) mają dodatkowy czop poprzeczny (107) i odpowiednie otwory (108).

46. Okucie według zastrz. 45, znamienne tym, że garkowa obudowa części okucia (105) zaopatrzonego w dźwignię ryglującą lub język ryglujący (106) ma na swojej przedniej części boczne wyrostki (62) wchodzące na boczną wąską stronę części mebla, a druga część okucia (109) ma odpowiednie wyjęcia.

47. Okucie według zastrz. 46, znamienne tym, że ich okucia (110 i 106) są wykonane z blachy, a części (105, 109) są wtryskowo odlewane z tworzywa sztucznego.

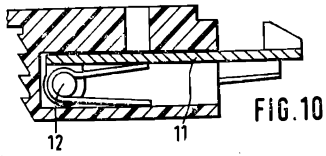

FIG. 10

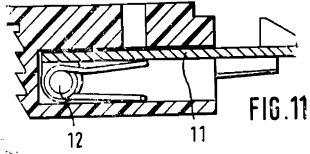

FIG. 11

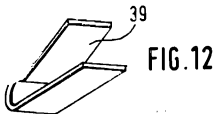

FIG. 12

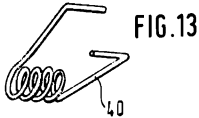

FIG. 13

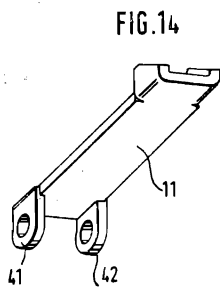

FIG. 14

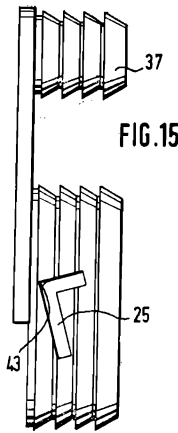

FIG. 15

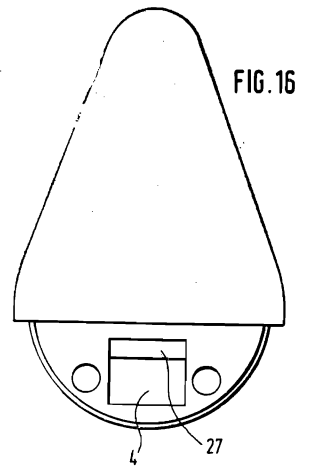

FIG. 16

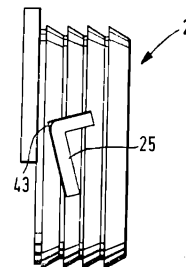

FIG. 17

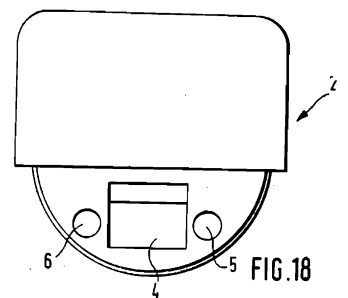

FIG. 18

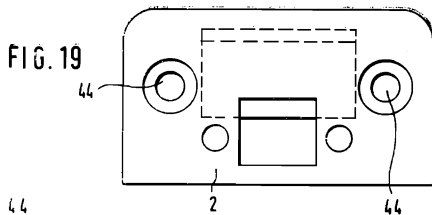

FIG. 19

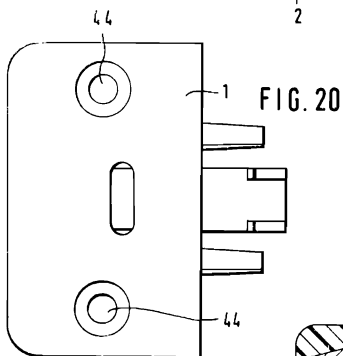

FIG. 20

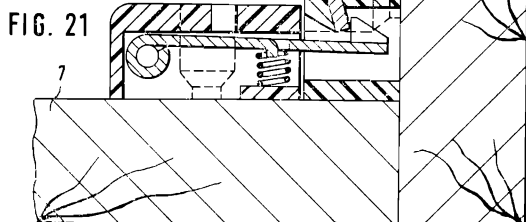

FIG. 21

FIG. 22

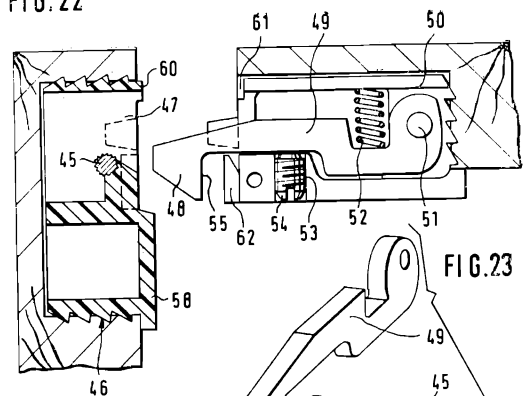

FIG. 23

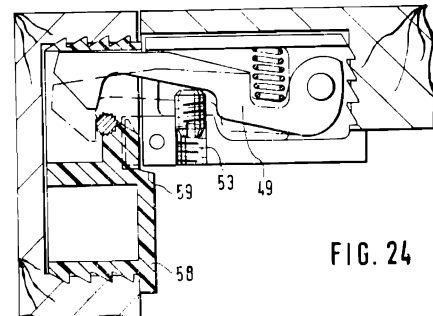
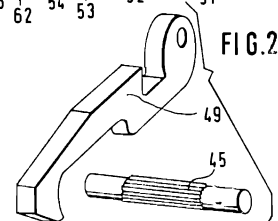

FIG. 24

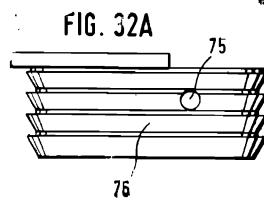
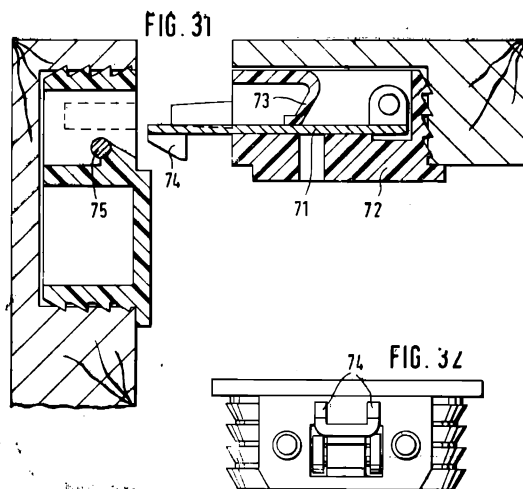
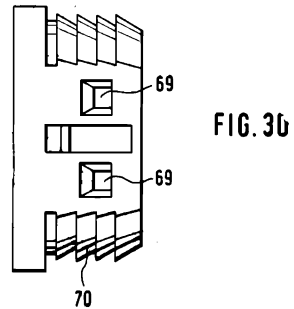
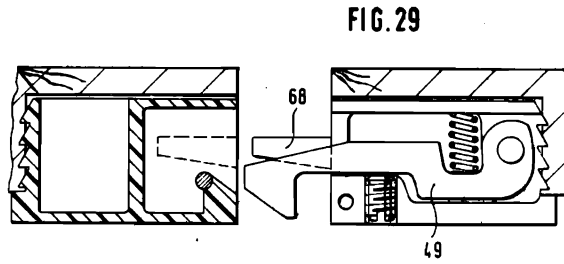
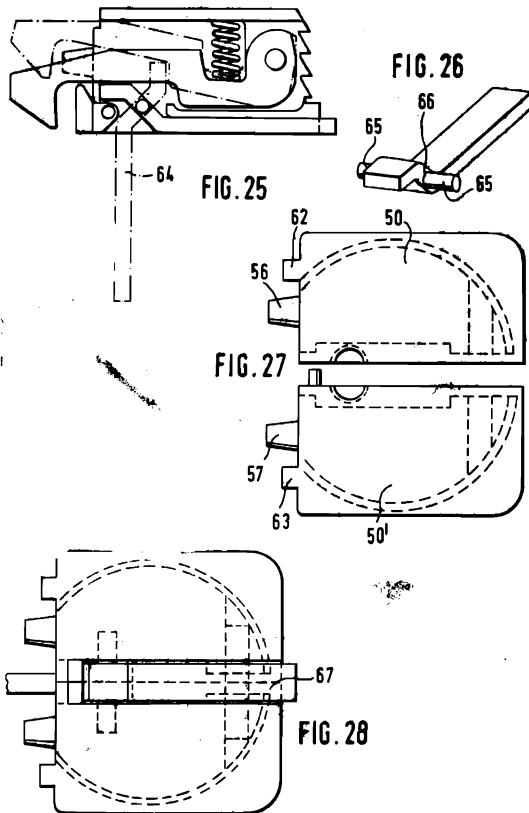

FIG.33

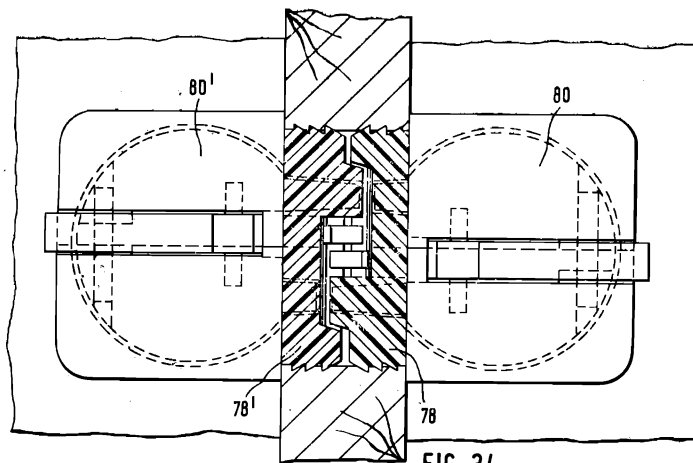
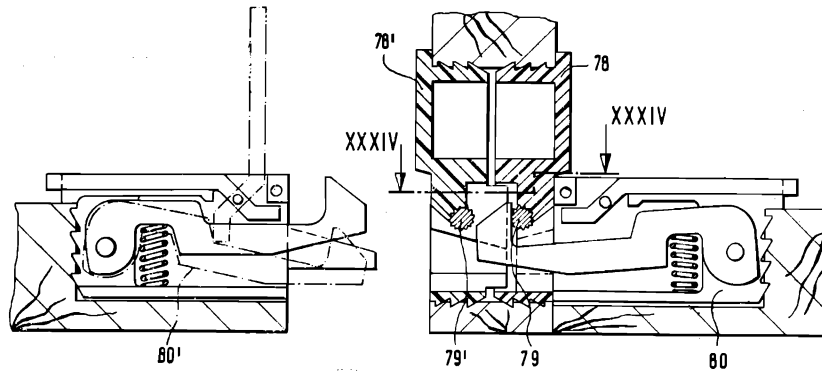

FIG. 34

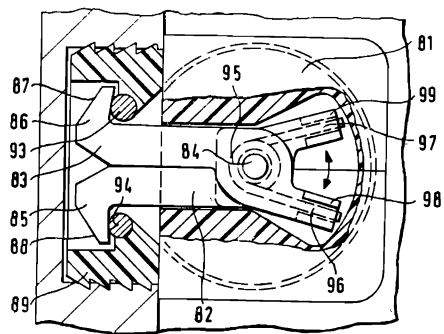

FIG. 35

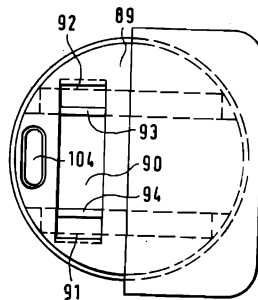

FIG. 36

FIG. 37

